

Titel: Kapitel X.

Citation: "Kapitel X.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e3151.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel X.

Retten Rådslagninger og Afgørelser.

§ 100.

Domme, Kendelser og andre Beslutninger af en Ret, der ikke beklædes af en enkelt Dommer, og som ikke høre til de Beslutninger, Retten Formand kan træffe, vedtages ved Afstemning efter forudgående Rådslagning. Afstemningen foregår efter Tjenestealderen, således at det yngste Medlem stemmer først. Formanden stemmer altid sidst, han forestår Afstemningen og samler Stemmerne. Afstemningen sker mundtlig; de afgivne Stemmer indføres udtogsvis i en Stemmegivningsbog. Enhver Dommer har Ret til at påse, at hans Stemme gengives rigtigt.

Dommernes Rådslagninger og Afstemninger må ikke overværes af Tilhørere, med Undtagelse af Retsskriveren.

I Afstemningen må kun de Dommere deltage, som have overværet den mundtlige Forhandling og Bevisførelsen i Sagen.

§ 101.

I Dommens Vedtagelse deltage for Landsretternes Vedkommende mindst tre Medlemmer og for Højesterets Vedkommende mindst syv Medlemmer af Retten. Samme

Regler gælde også for Vedtagelse af Kendelser, medmindre andet er bestemt.

§ 102.

For enhver Afgørelse skal der være Stemmeflerhed. Kræver Afgørelsen Afstemning over flere Punkter, ere de Dommere, som have befundet sig i Mindretal, pligtige at deltage i de senere Afstemninger.

Oftstår der Meningsforskel om, hvorledes Spørgsmålene skulle stilles, eller om Afstemningens Resultat, bliver der afstemt særskilt herom.

Den vedtagne Afgørelse føres i Pennen af Retten Formand eller af den af de i Afgørelsen deltagende Dommere, hvem dette Hverv af Formanden overdrages.

§ 103.

Ved Dommen skal Sagen påkendes endelig uden anden Henvisning til påfølgende Proceshandling end den, der hjemles ved § 197.

Bevis ved Syn eller Skøn kan ikke henskydes til Optagelse efter Dommens Afsigelse.

§ 104.

Afgørelsen træffes på Grundlag af den mundtlige Forhandling og Bevisførelsen, jfr. dog §§ 239, 263 og 286. Hvorledes Sagens faktiske Sammenhæng skal antages at være, afgør Retten i Henhold til det samlede Indhold af Forhandlingerne og den stedfundne Bevisførelse.

Særlig har Retten, når der mellem Parterne er Strid, om en Skade er forårsaget, eller hvilken Erstatning der skal gives, og den i Følge de Oplysninger, som foreligge eller indhentes (§ 92) anser sig for at være istand hertil, at afgøre disse Spørgsmål efter et Skøn over alle i Betragtning kommende Omstændigheder.

§ 105.

Retten kan ikke tilkende en Part mere, end han har påstået. Om Procesomkostninger og Rettergangsboeder træffes de Be-

stemmelser, hvortil der efter Sagens Beskaffenhed findes Anledning, selv om ingen udtrykkelig Påstand herpå er nedlagt.

Der må ved Afgørelsen ikke tages Hensyn til Søgsmålsgrunde eller Indsigelser, som ikke ere gjorte gældende af Parterne, om det end af Sagens Forhandling kan sees, at de kunde have været benyttede.

§ 106.

Ere flere Krav forenede under Sagen (§§ 26 og 27), kan Retten, så snart noget af disse er mødent til Påkendelse, afsige Dom derom.

§ 107.

Retten kan afsige Dom angående enkelte af de fremsatte Søgsmålsgrunde eller Indsigelser såvel som angående Modfordringer, ikke blot hvor særskilt Forhandling af dem er anordnet (§ 94, sidste Stykke), men også hvor de, uden at dette er Tilfældet, ere modne til Påkendelse.

Domme af den Art, som de i foregående Stykke omhandlede, ere dog kun at anse som Bestanddele af den endelige Dom, i hvilken de blive at lægge til Grund og såvidt fornødent at optage; en sådan Dom kan ikke særskilt fuldbyrdes, medmindre Retten særlig bestemmer, at den mod eller uden Sikkerhedsstillelse straks kan fuldbyrdes.

§ 108.

Domme og Kendelser skulle ledsages af Grunde. Andre Beslutninger af Retten eller Rettens Formand behøve ikke at begrundes.

Den i Rettens Afgørelse givne Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer under Sagens Behandling afgiver fuldt Bevis for disse, forsåvidt ikke Modbevis imod den føres.

§ 109.

Domme og Kendelser afsiges snarest muligt efter Forhandlingernes Slutning. Afsigelsen foregår ved, at Konklusionen oplæses i et Retsmøde. Dersom det ikke ved Optagelsen tilkendegives, når Dommen eller

Kendelsen vil blive afsagt, skulle Parterne og

efter Omstændighederne Vidner og Synsøller Skønsmænd tilsiges til at høre den afsagt. Er den Pågældende ikke således sat i Kendskab om Afsigelsestiden, regnes for hans Vedkommende de ellers fra Afsigelsen løbende processuelle Frister først fra Dommens eller Kendelsens Forkyndelse for ham.

§ 110.

Retten kan til enhver Tid i Embeds Medfør eller ifølge Begæring berigtige Skrivsejl, som ere indløbne i Henseende til Ord, Navne eller Tal, blotte Regnefejl samt sådanne Fejl og Forglemmelser, som alene vedrøre Udfærdigelsens Form. Fremdeles kan den også, når Begæring derom fra en Part fremkommer inden Ankefristens Udløb, og efter at der er givet Parterne Lejlighed til at ytre sig derom, berigtige den i Afgørelsen indeholdte Fremstilling af Parternes mundtlige Angivelser og Ytringer, forsåvidt denne erkendes at lide af Fejl, bestående i Forbigåelser, Uklarheder eller Modsigelser, men derimod ikke i øvrigt foretage Forandringer enten i Begrundelsen eller Resultatet. Beslutning angående slige Berigtigelser træffes, og Meddelelse om dem sker efter de samme Regler, som gælde for den oprindelige Afgørelse.

Den i Henhold til Rettens Beslutning berigtigede Afgørelse træder i alle Henseender i Stedet for den oprindelige. Beslutningen angående Berigtigelse er ikke Genstand for Anke eller Kære.

§ 111.

Beslutninger af Retten eller dens Formand, der ikke behøve at begrundes, såvel som Kendelser af blot procesledende Beskaffenhed kunne omgøres, når nye Oplysninger foreligge.